

[Kalmæs]

Møller faktisk ikke får det hele efter den overenskomst, der er indgået. På det har jeg kun fået det svar, at energiministeren vurderer, at det er en god aftale. Hvad den vurdering bygger på, kan jeg ikke få noget at vide om. Jeg må sige, det er et hasardspil. Man aner ikke, hvad det er, man gør. Det eneste, der er helt sikkert, er, at al den olie og gas, man kender til, beholder A. P. Møller, og så håber man på, at der kommer noget tilbage til staten.

Jeg vil medgive energiministeren, at der sikkert kommer noget tilbage, men skal jeg give en vurdering af, hvor meget der kommer tilbage, vil jeg sige: der kommer ikke mere end halvt så meget tilbage som den del, A. P. Møller beholder. Det synes jeg er en meget utilfredsstillende ordning at skulle leve med fremover. Jeg kan håbe på, at jeg har uret, og at det altså bliver væsentligt mere, men jeg er bange for, at det måske bliver endda mindre.

Energiministeren siger, at aftalen med A. P. Møller fik en aldeles forsvarlig behandling i undergrundsudvalget, bl.a. fordi der ikke var kommet noget nyt frem. Det, vi fik frem til det sidste møde, var simpelt hen den juridiske tekst, ellers havde vi kun set et resumé af aftalen, så det var noget nyt. Vi har ikke vidst noget om, før den kom frem, hvordan den ville blive sammenarbejdet med de lovforslag, der forelå, så det var absolut noget nyt.

Det, at energiministeren kan betegne den behandling, det fik dér, som aldeles forsvarlig, gør mig særdeles urolig. Det siger noget om, hvad vi kan vente os fremover, når vi skal have ting til forelæggelse efter undergrundsloven. Jeg er ikke blevet beroliget, men tværtimod foruroliget.

Så gjorde energiministeren den bemærkning om et af vore ændringsforslag, at der var en ret lille forskel på det, vi forlangte, nemlig at der skal stå »skal«, og det, der står, nemlig »kan«. Det er rigtigt, at der ikke er så stor en forskel. Det, vi har lagt vægt på, var, at det ved udstedelse af nye bevillinger altid skulle være en betingelse, at staten havde ret til at gå ind. Det kan være, at energiministeren altid vil stille det som en betingelse, og så kan jeg være beroliget, så længe vi har denne energiminister, men det kunne være, der kom en anden, og så havde det

været rart, hvis der stod i loven, at man »skal« have ret til det.

Waldorff (VS):

Energiministeren har det vist ikke så godt med den diskussion, vi plejer at tage; han insisterer i hvert fald på, at vi lægger os fast på det, han kalder en ekstrem variant, og som tidligere er blevet kaldt en akademisk diskussion eller et hypotetisk tilfælde.

Det, vi har sagt hele tiden, er, at det muligvis ikke er sandsynligt, men at man ikke kan afvise den situation, vi hele tiden taler om, hvor A. P. Møller vil være i stand til at hente det væsentligste af de reserver, vi har i Nordsøen, op inden år 2012. Det er det centrale.

Hvad angår dette med at lægge sig fast på eller gøre meget ud af en ekstrem fortolkning af en mulig situation, har det faktisk vist sig – det er en af de sørgelige erfaringer med socialdemokratiet – temmelig berettiget at gå ud fra, hvad der er den værst tænkelige konsekvens af dette her. Specielt i forbindelse med A. P. Møller-aftalerne vil jeg sige, at vores fortolkning af 1976-aftalen, som dengang af handelsminister Erling Jensen blev kaldt ekstremt fortænkt og akademisk, har passet i enhver henseende: der er sket præcis det, som vi dengang forudså ville ske.

Så vil jeg i øvrigt sige, at vi har ikke i årevis beklaget os over det lave aktivitetsniveau – det er jeg klar over at statsministeren har, for han vil gerne have nogle skatte kroner i kassen og spare noget valuta – vi har hele tiden lagt vægten på det lave efterforskningsniveau. Vi har ikke ønsket og ikke lagt op til nogen pludselig eksplosion i DUCs indvindingsaktivitet, og vi anser det stadig væk – og vil sige hver gang – for noget af det mest stupide, man kan gøre, at lægge op til en kraftig forøgelse af indvindingsaktiviteterne, før man har et overblik over, hvilke reserver der faktisk er til stede, og det er det, denne diskussion handler om.

Så vil jeg sige noget, som jeg ikke fik lejlighed til i første runde, nemlig at vi mener, de principper for en oliebeskatning, som er skitseret i den betænkning, energiministeren har sendt, er rimelige, også selv om det ser noget tyndt ud og nødvendigvis må være det, når man ikke går mere i detaljer med selve skattelovgivningen. Vi mener faktisk, det er